

Пейо Яворов

Ела!

Очите ти са звездни небеса.
Косата ти е здрачния воал
на късна вечер, твоята коса!
Дъха ти – свеж момински дъх,
на юга съживителния лъх,
зефир посред цветя заспал.

Ела, денят е мъртъв и студен.
В таз лунна нощ, с разпусната коса,
приведена над мен,
ела и дъхай в моето лице,
ела и сгрей изстинало сърце –
в таз лунна нощ, под звездни небеса.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7087>]